

EUROOPAN PARLAMENTTI

2004

2009

Istuntoasiakirja

5.3.2009

B6-0109/2009

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

neuvoston ja komission julkilausumien johdosta

työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan mukaisesti

esittäjä(t):

- Joseph Daul ja Klaus-Heiner Lehne PPE-DE-ryhmän puolesta
- Martin Schulz, Edit Herczog ja Udo Bullmann PSE-ryhmän puolesta
- Graham Watson ja Jules Maaten ALDE-ryhmän puolesta
- Cristiana Muscardini, Guntars Krasts ja Adam Bielan UEN-ryhmän puolesta

Euroopan parlamentin päätöslauselma Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä, jotka parlamentti esittää kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle

Euroopan parlamentin päätöslauselma Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä, jotka parlamentti esittää kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon komission tiedonannon "Yhteisön Lissabon-ohjelman (2008–2010) täytäntöönpanokertomus"¹ ja maakohtaiset suositukset,
- ottaa huomioon 27 jäsenvaltion esittämät Lissabonin strategiaa koskevat kansalliset uudistusohjelmat,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Euroopan yhteisestä edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella"²,
- ottaa huomioon komission tiedonannon sisämarkkinoiden uudelleentarkastelun täytäntöönpanon edistymisestä,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Markkinoille pääsystä raportoiminen ja puitteiden laatiminen tehokkaammalle kansainväliselle sääntely-yhteistyölle"³,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Eurooppalaisen koulutusyhteistyön ajantasaistettu strateginen kehys"⁴,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Uudet taidot uusia työpaikkoja varten – Työmarkkinoiden ja ammattitaitotarpeiden ennakoiminen ja yhteensovittaminen"⁵,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Koheesiopolitiikka: investointeja reaalityöelämään"⁶,
- ottaa huomioon komission tiedonannon "Euroopan talouden elvytyssuunnitelma"⁷,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan globalisaatorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) 1927/2006 muuttamisesta⁸,
- ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät: maaliskuu 2000, maaliskuu 2001, maaliskuu 2005 ja lokakuu 2005, maaliskuu 2006, maaliskuu 2007 ja maaliskuu 2008,

¹ KOM(2008)0881.

² KOM(2007)0581.

³ KOM(2008)0874.

⁴ KOM(2008)0865, SEC(2008)3047, SEC(2008)3048.

⁵ KOM(2008)0868, SEC(2008)3058/2'.

⁶ KOM(2008)0876.

⁷ KOM(2008)0800.

⁸ KOM(2008)0867, SEC(2008)3055, SEC(2008)3056.

- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan eduista: menestyminen globalisaation aikakaudella¹,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kasvua ja työllisyyttä koskevista yhdennetyistä suuntaviivoista (Osa: jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajat suuntaviivat): uuden syklin käynnistäminen (2008–2010)²,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman "EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen"³,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

I. Talouskriisi ja taloudelliset/sosiaaliset vaikutukset

1. toteaa, että maailmanlaajuinen talouskriisi, joka aiheutuu maailmanlaajuisesta makrotalouden epätasapainosta ja maailmanlaajuisesta luottokriisistä, on vahingoittanut vakavasti rahoitusjärjestelmiä koko maailmassa, myös EU:ssa; toteaa, että maailmanlaajuinen talouskriisi on johtanut arvopaperimarkkinoiden romahtamiseen kaikkialla maailmassa ja että sen kielteiset vaikutukset reaalityalouksiin ovat syvällisiä ja sen seuraukset erityisesti työllisyyden ja sosiaalisen tilanteen kannalta kauaskantoisia; korostaa, että rahoitusmarkkinat ovat "reaalityalouden" kannalta ratkaisevan tärkeitä ja että yksi kasvun ja työllisyyden painopisteistä on – työllisyyden turvaamisen ohella – saada pääomat jälleen liikkeelle ja tarjoamaan luottoja ja rahoitusta investoinneille, mikä edellyttää luottamuksen palauttamista selkeillä sitoumuksilla ja hallitusten takuilla sekä parannetulla valvonnalla, joka kattaa kaikki rahoitusmarkkinat maailmanlaajuisesti, sekä sääntelyllä, joka tukee vastuullisten luottojen antamista markkinoille;
2. suosittelee, että lyhyen aikavälin toimenpiteitä, joita sovelletaan tasapainottamaan kriisin välittömiä suoranaisia seurauksia ja minimoimaan reaalityaloudelle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia, sekä elvytyspaketteja on täydennettävä koordinoitulla pitkän aikavälin toimintasuunnitelmalla, jolla saatetaan EU:n kansantaloudet vakaalle kasvu-uralle ja suojaudutaan vastaavilta kriiseiltä tulevaisuudessa;
3. ottaa huomioon, että parlamentti viittasi jo vuosi sitten Lissabonin ohjelmasta antamassaan päätöslauselmassa⁴ "rahoitusmarkkinoiden vakauden säilyttämisen ensisijaiseen merkitykseen" ja huomautti, "että äskettäinen subprime-asuntolainakriisi osoittaa, että Euroopan unionin on kehitettävä valvontatoimenpiteitä vahvistaakseen rahoitusmarkkinoiden avoimuutta ja vakautta sekä suojellakseen paremmin asiakkaita" ja pyysi "arvioimaan Euroopan nykyiset vakavaraisuusvalvonnan järjestelmät ja välineet", ja kehottaa komissiota antamaan tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa suosituksia siitä, miten voidaan parantaa rahoitusjärjestelmän vakautta ja sen valmiuksia tarjota varmaa pitkän aikavälin rahoitusta eurooppalaisille yrityksille,

¹ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2007)0533.

² Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0058.

³ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0543.

⁴ Euroopan parlamentin päätöslauselma 20. helmikuuta 2008 kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Euroopan parlamentin Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä (Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0057).

4. korostaa rahoitusmarkkinoiden nykyistä ja tulevaa asemaa toimivien sosiaalisten markkinatalouksien ytimessä ja katsoo, että niiden on tarkoitus tarjota rahoitusta reaalityaloudelle ja myös tehostaa resurssien jakoa sekä tarjota talouksille hyvinvoinnin välineet, mikä taas on antanut kansalaisille mahdollisuuden nostaa kestävästi elintasoaan viime vuosikymmeninä; korostaa, että täysin luotettavat, tehokkaat ja avoimet rahoitusmarkkinat ovat edellytyksiä terweelle ja innovatiiviselle, kasvua ja työpaikkoja luovalle eurooppalaiselle taloudelle;
5. korostaa, että rahoituskriisi on luonut tilaisuuden, jossa innovaation tarvetta kansantalouden moottorina ei enää voida jättää huomiotta; katsoo, että nyt on oikea hetki luoda dynaaminen tietoon perustettu talous, jota Eurooppa lähti rakentamaan noin kahdeksan vuotta sitten; katsoo, että on aika luoda vähähiilinen talous, jolla on edellytyksiä muuttaa maailma ja varmistaa Euroopan vauraus ja kansainvälinen kilpailukyky tulevina vuosikymmeninä; katsoo, että on aika stimuloida luovia teollisuudenaloja, joilla on mahdollisuus tuoda uutta kasvua Eurooppaan;
6. antaa tunnustusta myönteisille tuloksille, joita on saavutettu pelastustoimenpiteillä, joilla on pyritty estämään verojärjestelmälle aiheutuvat lisävahingot; vaatii kuitenkin uutta rahoitusalan arkkitehtuuria, joka luodaan avoimella ja tehokkaalla sääntelyllä, joka on kuluttajien, yritysten ja työntekijöiden etujen mukaista; kehottaa laatimaan uusia lainsäädäntöehdotuksia sekä kansainvälisiä sopimuksia, joilla voitaisiin puuttua liialliseen riskinottoon, lainarahalla keinotteluun ja taloudelliseen lyhytnäköisyyteen, jotka ovat kriisin perussyitä; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta vastata hedgerahastojen ja yksityisen sijoituspääoman sääntelyä koskeviin parlamentin pyyntöihin;
7. korostaa kiireellistä tarvetta varmistaa, että julkista tukea saanut rahoitusala tarjoaa yrityksille ja erityisesti pk-yrityksille sekä kotitalouksille riittävästi luottoja; vaatii, että pelastussuunnitelmien on sisällettävä sitovia ehtoja, jotka koskevat osingonjakoa sekä lainauskäytäntöjä;
8. varoittaa noidankehästä, jossa investointien ja kulutuksen aleneminen johtavat työpaikkojen leikkaamiseen, liiketoimintasuunnitelmien supistamiseen ja innovaation vähenemiseen, jolloin EU todennäköisesti työnnetään syvään ja pitkäkestoiseen taantumahan; korostaa, että koordinoitu eurooppalainen reaktio on tässä yhteydessä ratkaisevan tärkeä, jotta vältetään se, että kriisi johtaa erilaisiin ristiriitaisiin kansallisiin vakautus- ja elvytysuunnitelmiin, mikä voi aiheuttaa konflikteja ja kustannuksia, heikentää yhtenäismarkkinoita, taloudellista vakautta sekä talous- ja rahaliittoa sekä Euroopan roolia maailmanlaajuisena taloudellisenä toimijana;
9. odottaa yhteisiä toimia rahoituskriisin reaalityalouteen kohdistuvien vaikutusten voittamiseksi; pyytää määrittelemään tulevia työllisyys- ja kasvuvasteita koskevat vertailuarvot, joiden avulla määriteltäisiin Euroopan talouden elvytysuunnitelman koko ja osat; kehottaa tässä yhteydessä – vakaus- ja kasvusopimuksen ja sen joustavuutta koskevien sääntöjen puitteissa – kehittämään johdonmukaisen eurooppalaisen strategian tulevia investointeja varten (esim. investoinnit laadukkaaseen ja ammattitaitoiseen inhimilliseen pääomaan, joka mahdollistaa tekniset läpimurrot ja kehityksen, sekä investoinnit innovaatioon, energiatehokkuuteen, kestäviin infrastruktuureihin, viestintäteknologiaan, yhteenliitettävyyteen sekä palveluihin, mukaan luettuna

terveyspalvelut, sekä erityisesti pk-yrityksille tarjottaviin mahdollisuuksiin investoida uusiin tuotteisiin ja palveluihin), työpaikkojen ja tulojen turvaamiseksi sekä talous- ja sosiaalipolitiikkojen paremman koordinoinnin mahdollistamiseksi;

10. katsoo, että uusiutuva energia, energiatehokkuus ja ympäristö voivat olla stimuloivien toimenpiteiden strategisena painopisteenä, millä luodaan korkeatasoisia vihreitä työpaikkoja ja annetaan EU:n taloudelle edelläkävijän etulyöntiasema verrattuna muihin maailman alueisiin, jotka eivät ole vielä tarttuneet tilaisuuteen;
11. katsoo, että vain sellaisella politiikalla, jossa yhdistetään lyhyellä aikavälillä lisääntyvän työttömyyden ja köyhyyden torjuminen ja pitemmällä aikavälillä valmistautuminen taloutemme kestävyuden lisäämiseen, voidaan saada aikaan kestävä ratkaisu, jonka innoittajana on Göteborgissa tehty kestävyysstrategia, jonka on julistettu olevan osa Lissabonin strategiaa;
12. korostaa, että Euroopan unionin tärkeimpänä tavoitteena on oltava sen kansalaisten suojeleminen talouskriisin vaikutuksilta, koska he kärsivät eniten työntekijöinä, kotitalouksien jäseninä tai yrittäjinä; katsoo, että monet työntekijät tai heidän perheensä kärsivät nyt tai tulevaisuudessa kriisistä ja että on ryhdyttävä toimiin, joilla pysäytetään työpaikkojen katoaminen ja autetaan ihmisiä palaamaan nopeasti työmarkkinoille sen sijaan että he jäisivät pitkäaikaistyöttömiksi;
13. katsoo, että köyhyyden lisääntyminen EU:ssa on talouskriisin vaikutuksista vakavin; katsoo, että on olennaista pysäyttää nykyinen työttömyyden kasvu EU:ssa; katsoo, että tehokkain tapa ehkäistä ja vähentää köyhyyttä on noudattaa strategiaa, joka perustuu täystyöllisyyden, korkealaatuisten työpaikkojen ja sosiaalisen osallistamisen tavoitteisiin ja kannustaa yrittäjyyttä, pk-yritysten roolia korostavia toimenpiteitä ja investointeja; muistaa, että työmarkkinoilta syrjäytymistä käsittelevän strategian pitäisi perustua riittävään elintasoon ja tulotukeen, osallistaviin työmarkkinoihin sekä laadukkaiden palvelujen ja koulutuksen saatavuuteen; toteaa siksi, että työllisyyttä on tuettava yrittäjiä, pk-yrityksiä ja investointeja koskevilla toimilla ja aloitteilla, joilla pyritään auttamaan ihmisiä palaamaan työmarkkinoille; katsoo, että työttömien uudelleen koulutuksesta ja ammattitaitoiselle ja erikoistuneelle työvoimalle suunnatusta koulutuksesta pitäisi tehdä ensisijainen painopisteala; katsoo, että yhteisvastuullisuuden periaate on EU:n peruseriaate ja että jäsenvaltioille on annettava yhteisön rahoitusta suunnitelmiin, joilla pyritään välttämään liiallista työpaikkojen häviämistä ja kouluttamaan työntekijöitä uudelleen ja opettamaan taitoja kouluttamattomille henkilöille; katsoo, että työlainsäädäntöä on kehitettävä, jotta voidaan lisätä joustavuutta ja turvallisuutta työmarkkinoilla sekä uutta työpaikkaa hankittaessa; katsoo, että nykyisiä yhteisön rahoitusvälineitä, kuten Euroopan globalisaatorahastoa, on kehitettävä niin, että niitä voidaan käyttää tehokkaasti ja hyvissä ajoin niillä talouden sektoreilla, joilta häviää työpaikkoja; on tyytyväinen komission ehdotukseen yksinkertaistaa Euroopan sosiaalirahaston perusteita ja keskittää toimet kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin;
14. muistuttaa, että nykyinen talouden laskukausi koskettaa erityisen raskaasti pk-yrityksiä, jotka ovat Euroopan talouden kulmakivi; korostaa, että luottokriisistä ovat kärsineet eniten pk-yritykset, koska ne ovat se talouden osa, joka on eniten lyhytaikaisen käyttöpääoman varassa, ja sitä saadaan yleensä lainoilla; toteaa, että pääomien puute ja yleinen kysynnän

lasku pakottavat pk-yritykset vetäytymään kaikilla rintamilla; katsoo, että koska pk-yritykset antavat suurimman panoksen BKT:hen ja ovat suurin työllistäjä EU:ssa, niiden nykyisillä vaikeuksilla on kauaskantoisia seurauksia koko EU:lle ja erityisesti heikoimmassa asemassa oleville ja huono-osaisille alueille; korostaa lisäksi, että on tärkeää panna nopeasti täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä koskeva aloite yleisesti ja erityisesti säännökset, jotka koskevat pk-yrityksille EIP:n toimien avulla myönnettäviä lainoja;

15. korostaa, että riittävän, kohtuuhintaisen ja turvallisen rahoituksen saanti on investointien ja kasvun ratkaiseva edellytys; katsoo, että nykyisessä taloudellisessa tilanteessa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act) ja sen tavoitteet ovat tärkeämpiä kuin koskaan, sillä pk-yritykset tarjoavat hyödyntämättömiä mahdollisuuksia talouskasvulle ja työpaikkojen luomiselle ja säilyttämiselle, ja aloite tarjoaa mahdollisuuden poliittiselle johtajuudelle ja luottamuksen lisäämiselle Euroopan yrityssektoriin;
16. muistuttaa, että kestävä kasvua varten EU tarvitsee tervettä, dynaamista ja pätevää työvoimaa; toteaa, että tilannetta heikentää valitettavasti esimerkiksi useimpien jäsenvaltioiden negatiivinen väestönkasvu; on osoitettu, että tehokas lastenhoitoinfrastruktuuri, josta sovittiin kevään 2002 neuvostossa Barcelonassa, on tärkeä tekijä työ- ja perhe-elämän yhdistämisessä; katsoo, että perheiden olosuhteita vastaava kehittynyt lastenhoito auttaa sekä naisia että miehiä osallistumaan työelämään ja lastenkasvatukseen; toteaa, että naisten lisääntynyt työssäkäynti paitsi johtaa talouden kasvuun yleisesti niin myös auttaa lievittämään Euroopan nykyisiä demografisia haasteita; katsoo, että sukupolvien välistä yhteisvastuullisuutta on tuettava, jotta nykyisen työvoiman mahdollisuuksia voidaan hyödyntää paremmin;
17. vaatii kuitenkin, että jäsenvaltioiden on muutettava maahanmuuttopolitiikkojaan siten, että pyritään erityisesti houkuttelemaan kohdennetulla tavalla erittäin ammattitaitoisia maahanmuuttajia, jotka vastaavat Euroopan työmarkkinoiden vaatimuksia siten, että käytetään hyväksi Yhdysvalloilla tällä alalla olevaa kokemusta ja tehdään yhteistyötä alkuperämaiden kanssa aivovuodon välttämiseksi; katsoo, että koulutuspolitiikassa on pyrittävä enemmän houkuttelemaan ulkomaalaisia tutkijoita ja opiskelijoita, jotka viiپیvät täällä pitkään (esimerkiksi Erasmus mundus -ohjelma 2007–2012); katsoo, että yksi maailman johtavan tietoon perustuvan talouden luomisen keskeisistä edellytyksistä on, että kaikkien jäsenvaltioiden on taattava ja turvattava laillisten maahanmuuttajien perusoikeudet ja tarjottava heille yhteisiä eurooppalaisia arvoja ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista;

II. Kansalaisten tarpeet ja tarvittavat reaktiot

18. toteaa, että nykyisen kriisin takia yhteisön Lissabonin ohjelmassa on monia keskeisiä toimia, jotka Euroopan unionin toimielinten olisi pantava kiireellisesti täytäntöön; katsoo, että on edistettävä alueellista ja paikallista kilpailukykyä ja kilpailusääntöjen noudattamista sekä edistettävä kuluttajapolitiikkaa markkinoiden tehokkuuden ja tasarvoisuuden lisäämiseksi hyödyntämällä yhtenäismarkkinoita erityisesti vähittäiskaupassa ja palveluissa; katsoo, että on edistettävä eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen käynnistämistä sekä erityisesti hyväksyttävä ja pantava nopeasti täytäntöön maksuviivästyksidirektiivi ja yksityisen eurooppayhtiön perussääntö; katsoo, että

eurooppalaista tutkimusaluetta ja "viidettä vapautta" koskevien ehdotusten täytäntöönpanossa on edettävä nopeasti tiedon ja innovoinnin vapaan liikkumisen edistämiseksi lisäämällä tiedonsiirtoa koulutuksen, tutkimuksen ja kehityksen ja teollisuustuotannon aloilla; katsoo, että on hyväksyttävä kustannustehokas yhteisön patenteja ja EU:n patenteja käsittelevä tuomioistuin, joka edistäisi huomattavasti eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä, helpottaisi yritysten rahoituksen saatavuutta ja tukisi innovointia;

19. katsoo, että EU:n on pyrittävä yhteiseen perustavalaatuiseen tavoitteeseen: luotava työllistymismahdollisuuksia ja siten torjuttava suurtyöttömyys; katsoo, että tämän tavoitteen olisi siksi määrättävä EU:n talouden elvyttämistä koskevan suunnitelman suuruus ja osatekijät; katsoo, että yhteenkuuluvuus on välttämätöntä, jotta Euroopan talouden elvytysuunnitelmalla ja siihen liittyvillä toimenpiteillä voidaan vaikuttaa mahdollisimman myönteisesti EU:n työmarkkinoihin;
20. korostaa, että tarvitaan lisäponnisteluja yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevien ryhmien tukemiseksi;
21. kannattaa vahvasti sellaista työmarkkinapolitiikkaa, jolla kannustetaan kaikkien pääsyä työmarkkinoille ja edistetään elinikäistä oppimista; kehottaa jäsenvaltioita sekä työmarkkinaosapuolia tekemään innovatiivisia sopimuksia, joilla ihmiset pidetään työllistettyinä; tukee muun muassa pienituloisten sosiaalimaksujen alentamista vähän koulutetun työvoiman työllistettävyyden edistämiseksi sekä joissakin jäsenvaltioissa jo menestyksekkäästi kokeiltuja innovatiivisia ratkaisuja (esimerkiksi kodin- ja lastenhoidon palvelukupongit, heikommassa asemassa olevien ryhmien vuokratuet); odottaa, että tämän osalta vaihdetaan parhaita käytäntöjä;
22. korostaa, että kuluttajansuojaa koskevien sääntöjen tehokkuutta on ehdottomasti vahvistettava, jotta voidaan täyttää EU:n kansalaisten suuret odotukset erityisesti rahoitustuotteiden osalta; rohkaisee jäsenvaltioita laatimaan menettelytapoja, joilla tuetaan uhreja, joihin rahoituskriisi on vaikuttanut eniten;
23. painottaa, että vapaan liikkumisen ja liikkuvuuden takaamiseksi työmarkkinoilla neuvoston on viipymättä hyväksyttävä työajan järjestämistä, väliaikaisten työntekijöiden työoloja ja eläkeoikeuksien siirtämistä koskevat direktiivit sekä muutettava eurooppalaisen yritysneuvoston perustamisesta 22. syyskuuta 1994 annettua neuvoston direktiiviä 94/45/EY; korostaa, että Euroopan työmarkkinoiden liikkuvuuden esteiden poistaminen mahdollistaa eurooppalaisten työntekijöiden entistä paremman suojelun; huomauttaa, että Euroopan unionin on pyrittävä selittämään kansalaisille edut, joita laajentumisen, integroitumisen, solidaarisuuden ja työvoiman liikkuvuuden tehokkaasti yhdistävä lähestymistapa tuo mukanaan;
24. panee merkille, että jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön vähimmäispalkan käsitteen; katsoo, että muut jäsenvaltiot voisivat hyötyä näissä jäsenvaltioissa saaduista kokemuksista; kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan yhteiskunnallisen ja taloudellisen osallistumisen edellytykset kaikille ja erityisesti säätämään minimipalkasta tai tekemään muita lainsäädännöllisiä ja yleisesti velvoittavia järjestelyjä tai kansallisten perinteiden mukaisia työehtosopimuksia, joiden avulla kokopäivätyötä tekevät työntekijät saavat ansioillaan kohtuullisen elintason;

25. uskoo, että rahoituskriisi antaa mahdollisuuden tarvittaviin uudistuksiin, joissa painotetaan terveen talouden periaatteita, jotka ulottuvat koulutukseen ja taitoihin suunnatuista asianmukaisista investoinneista julkisen rahoituksen laatuun sekä innovointia ja työpaikkojen luomista ruokkivaan ympäristöön; katsoo, että kestävä kasvu ja työpaikkojen luominen EU:ssa riippuvat enenevässä määrin asiantuntemuksesta ja innovoinnista EU:n kilpailukyvyyn keskeisimpinä tekijöinä;
26. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita ryhtymään ripeästi toimiin kasvun ja työllisyyden edistämiseksi sekä kysynnän ja kuluttajien luottamuksen vahvistamiseksi; katsoo, että olennaisella sijalla on tässä yhteydessä älykkään kasvun aloite, jossa keskitytään Lissabonin strategian tavoitteisiin, kuten investointi "tiedon kolmioon" (koulutus, tutkimus ja innovointi), vihreisiin teknologioihin, energiatehokkuuteen, kestäviin infrastruktuureihin ja viestintäteknikoihin; korostaa kyseisen aloitteen synergiavaikutusta tulevaan kilpailukykyyn, työmarkkinoihin ja ympäristön ja luonnonvarojen suojeluun;
27. korostaa, että jäsenvaltioiden pitäisi jatkaa työmarkkinoiden uudistusta luodakseen uusia työpaikkoja ja opetusjärjestelmiä taitotason nostamisen edistämiseksi; katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi myös jatkaa ponnistelujaan tuottavuuden kasvun kannustamiseksi investoimalla enemmän opetukseen; katsoo myös, että innovaatioita ja niiden levittämistä koskeviin haasteisiin vastaaminen sekä työvoiman työllistettävyyden ja joustavuuden varmistaminen edellyttävät parempaa opetusta ja koulutusta sekä elinikäistä oppimista; katsoo kuitenkin, että inhimilliseen pääomaan investoiminen ei Euroopassa edelleenkään ole "tietoon perustuvaa" taloutta vastaavalla tasolla;
28. korostaa, että nykyistä kriisiä ei saa käyttää tekosyynä viivyttää kipeästi tarvittua kulutuksen uudelleensuuntaamista "vihreisiin" investointeihin, vaan sitä olisi pikemminkin pidettävä ylimääräisenä kannustimena nopeuttaa teollisuuden kipeästi tarvittua ekologista muuntamista; on vakuuttunut siitä, että ilmastonmuutoksen torjumisen taloudelliset edut ovat selkeät ja että kaikki tarvittavia toimia viivyttävät vaiheet johtavat lopulta suurempiin kustannuksiin;
29. kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan talousarvioitaan ja investoimaan älykkään kasvun hankkeisiin ja hyödyntämään siinä täysimääräisesti tarkistettua vakaus- ja kasvusopimusta;
30. korostaa, että jäsenvaltioiden taloudet ovat erittäin riippuvaisia toisistaan; korostaa siksi tehokkaamman koordinoinnin ja paremman hallinnon tarvetta, joka on vielä pakottavampaa kriisiaikoina; huomauttaa, että yhteistyön lisäämistä koskeva vaatimus on vahvin euroalueella; viittaa tässä yhteydessä EMU@10-päätöslauselmansa puitteissa antamiinsa suosituksiin;

III.EU:n toiminta-ala

31. korostaa, että eurooppalaisten ja kansallisten elvytyssuunnitelmien sosiaalista ulottuvuutta on vahvistettava; kehottaa komissiota valvomaan talouskriisin sosiaalisia vaikutuksia etenkin sosiaalisen syrjäytymisen, köyhyyden ja eläkkeiden kannalta sekä esittämään niitä koskevia ehdotuksia;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Euroopan sosiaalirahaston pääasiallinen rahoitus suunnataan pääasiassa uudelleenkoulutukseen ja työllistettävyyden parantamiseen sekä sosiaalista osallisuutta koskeviin toimiin, jotta voidaan selvittää kriisin kielteisistä sosiaalisista seurauksista; muistuttaa, että tässä olisi keskityttävä niihin, jotka ovat kauimpana työmarkkinoilta;
33. huomauttaa, että tarvitaan vihreä New Deal, jossa puututaan myös sosiaaliseen kriisiin; katsoo, että valmistukseen ja teollisuuteen liittyvien alojen työpaikkojen luomista on täydennettävä suurilla investoinneilla sosiaalipalveluihin, erityisesti koulutukseen ja terveydenhuoltoon, luomalla paremmat edellytykset lastemme ja opiskelijoidemme opettamiselle, lisäämällä merkittävästi opettajien määrää ja parantamalla oppimisen fyysisiä edellytyksiä, sillä ne kaikki ovat investointeja, jotka maksavat itsensä takaisin tulevaisuudessa;
34. huomauttaa, että New Deal -investoinneilla on myös pyrittävä saavuttamaan tehokkuusetua ja korvaamaan muita raaka-aineita kuin öljy ("elintärkeät materiaalit"), joista todennäköisesti tulee puutetta lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä ja jotka haittaavat kehitystä tietyillä aloilla, esim. tiedotus, viestintä ja viihde; panee merkille, että viimeisimpien tutkimusten mukaan kyseisistä materiaaleista voidaan saada valtavat tehokkuushyödyt, mikä vähentäisi jätettä, kustannuksia ja riippuvuutta luonnonvaroista;
35. muistuttaa energian suhteen, että EU on tällä hetkellä riippuvainen fossiilisista polttoaineista tärkeimpänä energialähteenä; katsoo, että vaikka riippuvuutta fossiilisista polttoaineista on vähennettävä, on myös elintärkeää turvata Euroopan energian saanti; katsoo, että tämä merkitsee fossiilisten polttoaineiden lähteiden monipuolistamista siten, että samalla yritetään säilyttää energian kohtuulliset hinnat; katsoo, että jäsenvaltioiden energia-alojen on avauduttava ja että on saavutettava todellinen kilpailu; katsoo, että energiatehokkuutta on parannettava T&K-toimilla ja parhaiden käytäntöjen valtavirtaistamisella; katsoo, että koska öljyn ja kaasun hinnat ovat pitkällä aikavälillä korkeat, EU:n on voitava vähentää alttiuttaan tässä suhteessa; katsoo myös, että EU:n pitäisi harkita vakavasti siirtymistä kohti energian sisämarkkinoita, jotta se voi jakaa energiansa tehokkaammin EU:ssa ja vähentää riippuvuuttaan unionin ulkopuolelta tulevasta energiasta; katsoo, että uusiutuvan energian osuutta on lisättävä, jotta voidaan vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista; katsoo, että tämän alan tutkimusta ja kehitystä olisi tehostettava ja olisi suosittava erilaisia paikallisia ratkaisuja, jotta voidaan parhaiten käyttää saatavissa olevia uusiutuvia energian lähteitä;
36. katsoo, että EU on edelleen jäljessä Yhdysvaltain talouden innovaatiovauhdista; muistuttaa, että innovointi voi tarjota EU:n talouksille nopean elpymiskeinon tarjoamalla suhteellisen edun maailmanlaajuisilla markkinoilla; toteaa, että taloudellisen laskukauden aikana on yleinen käytäntö leikata tutkimus- ja kehitysmenoja, mikä on väärä lähestymistapa, sillä olisi toimittava juuri päinvastoin; katsoo, että T&K- ja koulutusinvestointien lisääminen parantaa tuottavuutta ja siten kasvua; kehottaa investoimaan tutkimukseen ja kehitykseen niin, että saavutetaan tavoite, joka on kolme prosenttia BKT:sta; korostaa, että EU:n talousarviosta on osoitettava suurempi osuus tutkimukseen; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi nostettava T&K-investointitavoitteitaan tai ainakin täytettävä ne ja tarjottava tukea yksityisen sektorin T&K-investoinneille verotuksellisten toimenpiteiden ja lainatakuiden avulla sekä luomalla alueellisia

klustereita ja osaamiskeskustoja ja muita välineitä, jotka voivat osaltaan edistää tämän tavoitteen saavuttamista; katsoo, että aikuisopetuksen ja elinikäisen oppimisen on oltava painopistealoja politiikan kaikilla tasoilla, koska ne lisäävät tuottavuutta ja antavat tarvittavat taidot työmarkkinoille pääsyä ja työllistettynä pysymistä varten alalla, joka on voimakkaasti kilpailtu;

37. muistuttaa, että 2000-luvun alussa teknologian ja televiestinnän välineet ovat vapauttaneet globalisaation voimat ennennäkemättömällä tavalla, tasoittaneet viestintä- ja työmarkkinoita ja olleet osaltaan luomassa ennennäkemättömän innovoinnin jaksoa ja tehneet talouksista entistä tuottavampia sekä yhdistäneet maailman kansalaiset; uskoo siksi, että jos Eurooppa maksimoi teknologian voiman ja vaikutuksen talouteen, avaa edelleen televiestinnän ja energian sekä tutkimuksen ja kehityksen markkinoita, se voi nousta meneillään olevasta taloudellisesta myllerryksestä entistä vahvempana, vahvistaa terveydenhuoltonsa laatua ja edullisuutta, edistää ilmasto- ja energiantuotantoa ja -kulutusta, kehittää koulutusta kaikissa jäsenvaltioissa ja myötävaikuttaa siihen, että Euroopasta tulee johtava toimija maailmassa teknologian ja sovelletun teknologisen innovaation alalla; katsoo, että tietoon perustuvassa taloudessa tarvitaan laadukkaiden palvelujen kehittämistä ja laajakaistastrategiaa, jonka avulla voidaan nopeuttaa verkkojen ajanmukaistamista ja laajentamista; katsoo, että komission Euroopan talouden elvytysuunnitelman puitteissa antama ehdotus, jonka mukaan pyritään laajakaistaviestintäverkon täysimääräiseen kattavuuteen vuoteen 2010 mennessä, on välttämätön, jotta Euroopan unioni voi säilyttää kilpailukykyä;
38. kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota komission valkoiseen kirjaan nuorisosta (2001) ja Eurooppa-neuvoston eurooppalaiseen nuorisosopimukseen (2005) yhtenä Lissabonin tavoitteisiin vaikuttavista välineistä; katsoo, että komission on lainsäädäntöehdotuksia valmistellessaan tarkasteltava vaikutuksia nuorisoon ja otettava huomioon nämä vaikutukset sekä tulokset, joita saadaan rakenteellisesta vuoropuhelusta nuorisjärjestöjen kanssa, ja jäsenvaltioiden on keskityttävä nuorisoon, kun ne panevat täytäntöön kansallisia Lissabonin uudistusohjelmia, ja otettava nuoret huomioon kyseisillä politiikan aloilla; katsoo, että opiskelijoiden liikkuvuuden lisäämisen ja eri koulutusjärjestelmien laadun parantamisen tulisi olla etusijalla, kun määritellään uudelleen Bolognan prosessin tärkeimmät tavoitteet vuoden 2010 jälkeen, ja toimia on toteutettava kaikilla politiikan aloilla; katsoo, että erilaiset liikkuvuuteen liittyvät näkökohdat koskevat korkeakoulutuksen lisäksi myös sosiaalisia ja taloutta sekä maahanmuutto- ja viisumipolitiikkaa ja vaikuttavat todellisen eurooppalaisen korkeakoulutuksen alueen kehittämiseen;
39. katsoo, että rahoitusvalvontarakenteen "eurooppalaistaminen", tehokkaat kilpailusäännöt, asianmukainen sääntely ja rahoitusmarkkinoiden suurempi avoimuus ovat keskipitkällä aikavälillä olennaisia, jotta voidaan välttää nykyisen kriisiin toistuminen; katsoo, että integroidut, laajat (kaikki rahoitusalat kattavat) ja johdonmukaiset valvontapuitteet, jotka alkavat tasapainoisesta lähestymistavasta suhteessa siihen, miten taloudellisen riskin rajatylittävää jakautumista säännellään yhdenmukaistetun lainsäädännön perusteella, vähentäisivät säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, kun kyseessä on toiminta, jota harjoitetaan eri lainkäyttöalueilla; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia nykyisen valvontarakenteen tarkistamiseksi näiden periaatteiden mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita edellä mainituista toimenpiteistä huolimatta palaamaan keskipitkällä

aikavälillä tasapainoiseen julkiseen rahoitukseen ja kehottaa siksi jäsenvaltioita selvittämään, miten ne aikovat saavuttaa tämän tavoitteen;

40. kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan unionia muokkaamaan EU:n talousarviota ja sallimaan käyttämättömien varojen käytön EU:n poliittisten tavoitteiden tukemiseksi;
41. on huolissaan rahoituskriisin vaikutusten alueellisista eroista, jotka näkyvät muun muassa jäsenvaltioiden luottokelpoisuuserojen kasvuna, mikä johtaa lainojen korkeampiin kustannuksiin niille, joiden luokitus on alhainen; kehottaa kehittämään uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä näiden vaikutusten lieventämiseksi ja uuden pääoman houkuttelemiseksi;
42. huomauttaa, että EU:n rahoitusvälineitä pitäisi käyttää tukemaan julkisia menoja; katsoo, että Euroopan talouden elpymisen edistämiseksi on parannettava kyseisten rahoitusvälineiden täytäntöönpanovauhtia ja -tasoa; katsoo, että EU:n koheesiolitiikka ja erityisesti sen rajatylittävät osat muodostavat erinomaisen alueellisen yhteenkuuluvuuden välineen; pitää hyvin myönteisenä koheesiolitiikan viimeaikaista "lissabonisoitumista"; katsoo, että jos alueellisia varoja suunnataan enemmän yrittäjyyden ja uusien taitojen suuntaan, paikallisella tasolla voitaisiin saada käyttöön huomattavia varoja liiketoimintamahdollisuuksien edistämiseksi ja heikoimmassa asemassa olevien tukemiseksi;
43. panee merkille, että Euroopan laajuisia liikenne- ja energiaverkkoja koskevilla ohjelmilla pitäisi myös edistää täysimääräisesti sekä elvytysuunnitelmaa että Lissabonin strategian tavoitteita; katsoo, että koordinaattoreiden myönteiset ponnistelut sekä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen toimeenpanoviraston perustaminen ja liikennemuotojen yhteistoiminnan tehokkuutta parantava täytäntöönpaneva lainsäädäntö ovat tuottaneet koko Euroopan unionissa monia täysin valmiita Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevia hankkeita, joilla edistetään kestävästä kehityksestä ja parempaa liikkuvuutta;
44. panee merkille EIP:n olennaisen osan EU:n elvytysuunnitelmassa; pitää myönteisenä sitä, että jäsenvaltiot ovat lisänneet EIP:n pääomaa, jotta pk-yrityksille voidaan myöntää enemmän lainoja; vaatii, että kaikkien jäsenvaltioiden pk-yritykset saavat lainoja avoimesti ja yhdenvertaisesti; kehottaa vahvistamaan EIP:n asemaa edelleen suhteessa uusiin innovatiivisiin rahoitusvälineisiin;
45. katsoo, että talouden hallinnan alalla nykyinen talouskriisi vaatii kaikkien jäsenvaltioiden hallituksilta voimakkaita, koordinoituja ja ripeitä toimia sekä sääntelytoimia rahoitusmarkkinoiden tukemiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi; katsoo, että uusien sääntelytoimien on perustuttava avoimuuden ja vastuuvollisuuden periaatteille ja että on suoritettava tehokasta valvontaa kuluttajien oikeuksien turvaamiseksi; katsoo, että uuden sääntelyn olisi sisällettävä vaatimuksia, jotka koskevat liiallista velkaantumista ja pankkien suurempia pääomavaatimuksia; korostaa lisäksi tässä yhteydessä nykyisiä ongelmia, jotka liittyvät arvostussääntöihin ja riskien arviointiin; katsoo, että valvonnan on pysyttävä rahoitusalan innovaatioiden mukana ja EU:n olisi kehitettävä tässä suhteessa sääntelyelintensä osaamista; katsoo, että sääntelyn lisääminen ei välttämättä merkitse parempaa sääntelyä; katsoo, että jäsenvaltioiden on koordinoitava sääntelytoimensa; korostaa, että on turvattava euroalueen rahoitustarkastuksen vakauttamisnormit ja sääntely;

46. muistuttaa, että luottoluokituslaitoksilla on osavastuu rahoituskriisistä; pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston kehotusta nopeuttaa komission lainsäädäntöehdotusta luokituslaitoksia koskevien sääntöjen tiukentamisesta;
47. kehottaa Ecofin-neuvostoa saattamaan maaliskuuhun 2009 mennessä loppuun arvonlisäverodirektiivin tarkistuksen, jotta työvoima- ja henkilöstövaltaisten palvelujen alennettua alv-kantaa ja muita asianmukaisia toimenpiteitä voidaan käyttää kotimaisen kysynnän stimuloimiseen; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan tässä yhteydessä koordinoitusti ja yhteisvastuullisesti siten, että sallitaan alv-direktiivissä tarkoitetut alv-vähennyksen alakohtaista porrastamista koskevat vaihtoehdot, joita jäsenvaltiot voivat valintansa mukaan panna täytäntöön omien painopisteidensä mukaan; katsoo, että valikoivilla verokannustimilla pitäisi edistää kotimaista kysyntää sekä taloutta vähentämällä pääomatulojen verotusta ja vähentämällä "vihreiden" tuotteiden verotusta; katsoo, että työnantajien sosiaalimaksujen vähentäminen matalien tulojen osalta ja pienyritysten vapauttaminen sosiaalimaksuista tukisivat sekä liikeyrityksiä että kuluttajia ja lisäisivät kysyntää;
48. kehottaa komissiota antamaan lainsäädäntöehdotuksen niin kutsuttujen mikroyritysten poistamiseksi tilinpäätöksistä annetun neljännen yhtiöoikeusdirektiivin soveltamisalasta;
49. uskoo, että on mitä kiireellisemmin parannettava rahoitusalan maailmanlaajuisista sääntelyä, jonka tulee ulottua perinteistä pankkialaa pitemmälle, ja toteutettava rohkeita toimenpiteitä sitovien sääntöjen laatimiseksi toiminnan vakauden valvonnalle, avoimuudelle ja hyvälle käytännölle, ja määrättävä seuraamuksia kaikille maille ja alueille, jotka eivät tee yhteistyötä; kehottaa komissiota antamaan asianmukaisia ehdotuksia ja kehottaa neuvostoa valmistelemaan poliittista ilmapiiriä kansainvälisissä neuvotteluissa, jotta kyseinen lähestymistapa omaksutaan ripeästi; toteaa, että kansainvälisen rahoitusjärjestelmän vakaus on kaikkien yhteinen hyvä ja että vastuu sen turvaamisesta kuuluu poliittisille päättäjille;
50. suhtautuu erittäin myönteisesti siihen, että komissio on perustanut korkean tason ryhmän käsittelemään hallinnollisen taakan keventämistä, ja pyytää, että kyseisen ryhmän ehdotukset pannaan täytäntöön mahdollisimman pian; korostaa, että Lissabonin strategialla olisi vähennettävä yritysten sääntelytaakkaa sekä lisättävä tuottavuutta ja siten yleistä kasvua; katsoo, että EU:n on etsittävä vaihtoehtoja sääntelylle, kuultava sidosryhmiä uudesta asetuksesta ja keskityttävä asetuksen kustannus-hyötysuhteeseen;

IV. Lissabonin strategian arviointi, seuraavat vaiheet ja tulevaisuus

51. pitää myönteisenä Lissabonin ohjelmassa viime vuosina saavutettua edistystä mutta panee merkille, että monet tärkeät lainsäädäntöaloitteet ovat edelleen käsiteltävänä ja että ne pitäisi hyväksyä kiireellisesti; korostaa, että erilaisten eurooppalaisten suuntaviivojen mukaisten aloitteiden määrä ja laatu eivät ole tasapainossa; kehottaa omaksumaan tasapainoisemman lähestymistavan, jotta voidaan luoda todellinen ja monialaista tukea tarjoava eurooppalaisia politiikkoja yhdistävä uudistusohjelma; kehottaa lujittamaan EU:n uudistusohjelman ulkoista ulottuvuutta siten, että asetetaan korkeat standardit, asianmukaiset sääntelypuitteet ja yhteistyöhön perustuvat työskentelymenetelmät, jotta voidaan tehdä yhteistyötä muiden kansainvälisten taloudellisten toimijoiden kanssa ja vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission eri

pääosastojen tekemää työtä uusien laatuindikaattorien kehittämisessä; kehottaa neuvostoa pyytämään komissiota varmistamaan, että niitä käytettäisiin kansallisten uudistusohjelmien tulevissa arvioinneissa ja että ne sisällytettäisiin komission valvontaan, jolloin saataisiin kattavampi ja asianmukaisempi kuva Lissabonin ja Göteborgin strategioiden menestyksestä;

52. korostaa, että jos Lissabonin strategialta halutaan parempia tuloksia, neuvoston on käytettävä tehokasta vertaispainostusta monenvälisen valvonnan puitteissa;
53. korostaa, että avoin koordinoitimenettely, johon Lissabonin strategia on jo yhdeksän vuoden ajan perustunut, on osoittanut rajoituksensa EU:n kohtaamien uusien sisäisten ja ulkoisten haasteiden edessä; vaatii siksi, että Lissabonin strategian jälkeen tukeuduttaisiin ennakoivampaan ja globaalimpaan politiikkaan, ts. yhteisön nykyisten politiikkojen (kauppa, sisämarkkinat ja talous- ja rahaliitto jne.) ajanmukaistamiseen ja uusiin yhteisiin ulkopoliittikan aloihin (energia, ilmasto, kehitys, maahanmuutto jne.);
54. pitää valitettavana, että kun Lissabonin strategian aikataulusta on jäljellä vain vuosi, selkeästi määritetyt tavoitteet ei ole saavutettu ja että ohjelman aloilla saavutettu edistys on ollut riittämätöntä; katsoo, että jäsenvaltioilla ei ole ollut tarpeeksi toimeenpanokeinoja lähentyäkseen Lissabonin strategian tavoitteita; katsoo, että Lissabonin strategiaa on pidettävä merkittävänä ohjenuorana tulevaisuutta muokkaaville politiikoille, joilla pyritään vahvaan, kilpailukykyiseen ja kasvua edistävään EU:hun; katsoo siksi, että jäsenvaltioiden on otettava se vakavammin, eikä sitä saisi pitää pelkästään kaukaisten tavoitteiden joukkona vaan Euroopan tulevaa kehitystä koskevana toimintasuunnitelmana; ehdottaa, että kun tarkastellaan "Lissabon Plus" -ohjelmaa (jonka tulee alkaa vuonna 2010), lähtökohdaksi otetaan nykyisen Lissabonin strategian yleinen rakenne (eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyky ja vihreyttäminen, työpaikkojen lisääminen ja parantaminen, sosiaalinen osallistaminen, kestävä kehitys), mutta korostaa, että on esitettävä yhtenäisempi ja vastavuoroista tukea tarjoava lähestymistapa, jolla voidaan ratkaisevasti laajentaa Euroopan kykyä hallita Lissabonin strategiaa; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2009 loppuun mennessä perusteellisen arvion Lissabonin strategian yhdeksästä vuodesta sekä jäsenvaltioiden saavutuksista ja sitoumuksista Lissabonin strategian tavoitteiden osalta; kehottaa komissiota analysoimaan, tarvitaanko Lissabonin strategian jälkeen uusi strategia, jolla on uudet tavoitteet ja päämäärät, sekä arvioimaan jäsenvaltioiden valmiutta panna tällainen uusi ohjelma täytäntöön sekä ohjelman toteuttamiskelpoisuutta; korostaa, että yhdennettyjen suuntaviivojen kohdetta on muutettava taloudellisen taantumien takia, ja kehottaa neuvostoa sopimaan lyhyen aikavälin toimenpiteistä, joilla turvataan vuoden 2008 työllisyysaste, investoidaan ilmastomuutoksen torjuntaan ja varmistetaan riittävät tulot erityisesti yhteiskunnan heikoimmassa asemassa oleville ryhmille; odottaa, että komissio esittää näitä tavoitteita koskevia aloitteita ja ehdotuksia hyvissä ajoin ennen neuvoston keväistä Lissabonin kokousta;
55. korostaa, että julkisten menojen "lissabonisoitumisesta" on tultava todellisuutta kaikissa jäsenvaltioissa ja EU:n talousarviossa, sillä se valtavirtaistaisi itse Lissabonin strategian ja edistäisi merkittävästi tehokkuutta pyrittäessä saavuttamaan kasvua ja työpaikkojen luomista koskevia tavoitteita;

56. toteaa, että Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi EU:n on tehostettava kaikkia siihen liittyviä politiikkoja, kaikkia rahoitusvälineitä ja varoja sekä EU:n talousarviota, jotta kasvua ja työllisyyttä koskevia toimia voidaan nopeuttaa ja syventää; katsoo, että lyhyellä aikavälillä tarvitaan verokannustimia, jotta talouskriisistä toivutaan nopeasti sillä edellytyksellä, että niillä ohjataan yksityistä kulutusta ja käyttäytymistä Lissabonin ja Göteborgin strategioissa sekä ilmasto- ja energiapaketissa asetettujen tavoitteiden mukaisesti; varoittaa tässä yhteydessä mielivaltaisista veroleikkauksista; katsoo, että verokannustimilla on oltava sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät tavoitteet; katsoo, että mahdollisia keinoja ovat arvonlisäverokantojen alentaminen työvoimavaltaisissa ja paikallisesti tarjotuissa palveluissa, ja katsoo, että rahoitusta voidaan tarjota vihreisiin aloitteisiin mm. energia-alalla sekä auto- ja rakennusteollisuudessa, erityisesti koska näiden alojen tuotteisiin kohdistuva kysyntä on romahtanut; katsoo, että kuluttajia voidaan esimerkiksi kannustaa hankkimaan vihreämpiä autoja ja ympäristöystävällisiä asuntoja verohelpotuksin;
57. pahoittelee sitä, että Lissabonin strategia näkyy edelleen heikosti monien jäsenvaltioiden kansallisessa politiikassa; katsoo, että kaikkien talouden sidosryhmien mobilisointi on välttämätöntä strategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi; uskoo erityisesti, että työmarkkinaosapuolten, kansallisten parlamenttien, alue- ja paikallisviranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan osallistuminen parantaa Lissabonin strategian tuloksia ja edistää julkista keskustelua asianmukaisista uudistuksista; katsoo, että kaikkien sidosryhmien osallistuminen voidaan varmistaa panemalla monitasoisen hallinnon periaate asianmukaisesti täytäntöön;
58. pahoittelee jälleen kerran sitä, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio eivät ole yhdessä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean kanssa vieläkään sopineet selkeästä suunnitelmasta ja käytäntesäännöistä, jotka takaisivat kaikkien asianomaisten toimielinten asianmukaisen yhteistyön ja täysimääräisen osallistumisen Lissabonin strategian jatkotoimenpiteiden asianmukaiseen käsittelyyn; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota antamaan välittömästi ehdotuksia asianomaisten toimielinten tiiviistä yhteistyöstä yhdenmukaisen suuntaviivojen tarkistamiseksi sekä tulevan Lissabon II -ohjelman käsittelemiseksi ja laatimiseksi;
59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden hallituksille ja parlamenteille, alueiden komitealle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.